Dosarul nr.2-1508/21
2-21145530-32-2-01102021

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 08 aprilie 2024 în or. ***
Judecătoria Hîncești (sediul *****)
În componenţa:
Președintele şedinţei, judecătorul: Corina Albu
Grefierul Tatiana Cotovici
Cu participarea:
reprezentantului reclamantului Primăria orașului *****, Bogos Valentin, în baza procurii nr.1253 din 22.11.2023, pârâtei *****, c/p *****, avocatul pârâtei Bogos Alexandru, în baza mandatului seria MA nr.1586055 din 01 decembrie 2021;

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului ***** către ***** cu privire la încasarea sumelor salariale achitate suplimentar pentru cumulare de funcții.

a c o n s t a t a t:

1. La 30.09.2021, Primăria orașului ***** a depus cerere de chemare în judecată către ***** cu privire la încasarea sumelor salariale achitate suplimentar pentru cumulare de funcții (f.d.2-3).

2. În motivarea acțiunii a indicat că, în fapt, la data de 26.05.20216 cu nr. 236 a fost înregistrată cererea Dnei Valentina Plămădeală cu privire la transfer din funcţia de viceprimar al orașului ***** în funcţia de director al Bibliotecii publice orăşeneşti ”Petre Ştefanucă”, începând cu 01 iunie 2016.

A relevat că, în temeiul prevederilor art. 5 alin. (5) lit. e), al Legii nr. 768-XIV din 02.02.2000 cu privire la statutul alesului local, art. 44 alin. (2) lit. d), art. 48 alin. (2), (5) al Legii nr. 158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică şi statutul funcționarului public, art. 74 al Codului Muncii al RM, art. 29 alin (2) şi art. 32 alin. (1) din Legea nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică *****, a fost emisă dispoziția cu privire la transfer.

Astfel, Inspecţia Financiară potrivit programului de activitate aprobat pentru semestrul I al anului 2021 a efectuat inspectarea financiară complexă la Primăria orașului ***** pentru perioada 01.01.2016 - 31.12.2020. Ca urmare, s-a stabilit că contrar prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 355-XVI din 13 .2.2005 cu privire la sistemul de salarizate în sectorul bugetar (în vigoare la momentul r:r:tuării achitărilor), în perioada anilor 2017-2018 a cumulat în orele de program funcția bibliograf principal, unde i-a fost calculate şi achitat salariu nelegitim în sumă totală de 42,9 mii lei.

A reliefat că, în perioada anilor 2017 - 2018 concomitent cu funcția de director Dna Valentina Plămădeală a cumulat şi funcţia de bibliotecar principal stabilind astfel zilele de muncă potrivit tabelului de folosire a timpului de muncă, personal fără a dispune de

careva ordine de cumulare coordonate cu administrația publică ***** potrivit cadrului legal.

A indicat că respectiv, la data de 17 iunie 2021, cu nr. 356 a fost înregistrată prescripția Inspecției Financiare cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare complexe efectuate la Primăria orașului *****. Cazurile similar sesizate în prescripția inspecției financiare au fost lichidare prin restituirea sumelor bănești de către persoanele vizate, însă pârâta nu a recunoscut şi nu dorește să restituie suma menționată supra. Ca urmare, administrația publică ***** a întreprins măsurile necesare privind recuperarea sumei de bani, unde la data de 28 iulie 2021 cu nr. 768 în adresa Dnei Valentina Plămădeală a fost expediată o somație prin care s-a solicitat restituirea sumei prevăzute de Prescripţia Inspecţiei Financiare din cadrul Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova şi anume a sumei de 42,9 mii lei.

A precizat că, până la moment Dna Valentina Plămădeală nu a întreprins careva măsuri privind restituirea sumei de 42,9 mii lei, conform somației expediate în adresa acesteia precum şi nu a contestat Prescripţia Inspecției Financiare nr. 25-07-12/846 din 15.06.2021, răspuns la somația expediată nu au recepționat.

A indicat că, astfel, primăria orașului ***** este în drept să pretindă de la pârâtă restituirea sumei încasate nejustificat. Or, sumele achitate către ***** nu se justifică prin probe pertinente cum ar fi ordin/decizie/dispoziție etc.

A subliniat că, fişele de pontaj precum că, dânsa a activat şi în funcția de bibliograf

principal în orele de muncă, în exercitarea atribuțiilor de bază, nu pot fi luate în considerare, or, se vor lua în considerare orele efectiv lucrate la munca de bază.

În contextul celor menţionate şi potrivit prevederilor art.30 din Legea cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355-XVI din 23.12.2005, art. 128, 129, 130, 135, 267 Codul muncii, art.1979-1983 Cod civil, solicită reclamanta repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și încasarea sumei de 42,9mii lei cu titlul de plăţi salariale pentru cumularea funcțiilor de la Valentina Plămădeală, director biblioteca publică orășenească „Petre Ştefănucă ”.

3. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Primăria orașului *****, Valentin Bogos, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia în sensul declarat.

4. În ședința de judecată, avocatul Alexandru Bogos, reprezentantul pârâtei *****, nu a recunoscut cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind tardivă.

Aprecierea instanței de judecată:

5. Audiind explicațiile participanților la proces, examinând materialele dosarului anexate la cererea de chemare în judecată pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acţiunea ca tardivă, reieşind din următoarele considerente.

6. Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă stipulează că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a își apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

7. În același sens, potrivit art. 27 alin.(1) Cod de procedura civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

8. În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

9. În temeiul art. 130 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de legislaţie. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

10. Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

11. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

12. Astfel, materialele cauzei atestă că, la 01.06.2016, Valentina Plamadeala a fost angajată în funcţia de director al Bibliotecii publice orășenești „Petre Ștefănucă” din orașul *****, în baza ordinului nr. 88 din 31.05.2016 (f.d.13).

13. În temeiul prescripției din 17.06.2021, cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare complexe efectuate la Primăria or. *****, a fost constatată admiterea unor cheltuieli nelegitime și anume contrar prevederilor art. 30 alin.(2) din Legea nr.355 din 23.12.2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, în perioada anilor 2017-2018, directorului Bibliotecii Publice din or.*****, pentru cumularea funcției de bibliograf principal în orele de program, i-a fost calculat și achitat salariu nelegitim în sumă totală de 49 000 lei (f.d.4-7).

14. La data de 28.07.2021, ***** a fost somată de către Primăria or.***** privind restituirea sumei indicate în Prescripția Inspecției Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor al RM, fără a apela la organele de resort (f.d.8), somația fiind recepționată de către destinatară la data de 04.08.2021 (f.d.9).

15. La data de 30.09.2021, Primăria ***** a depus cerere de chemare în judecată către *****, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, încasarea sumei de 42900 lei cu titlu de plăți salariale pentru cumularea de funcții (f.d.2-3).

16. Prin urmare, litigiile privind repararea prejudiciului material şi/sau moral, cauzat uneia dintre părţi în cadrul executării contractului individual de muncă, se vor soluţiona conform Titlului XI şi Titlului XII (capitolele I-II) din Codul muncii, ţinându-se cont de specificul răspunderii materiale a părţilor într-un contract individual de muncă prin prisma răspunderi patrimoniale civile. Răspunderea materială pentru prejudiciul cauzat uneia dintre părţi în timpul executării contractului individual de muncă, potrivit legislaţiei muncii, are natura juridică a unei varietăţi a răspunderii civile contractuale cu particularităţile determinate de specificul raporturilor juridice de muncă. Raportului juridic litigios îi sunt aplicabile prevederile Codului muncii, deoarece se pretinde la încasarea sumei transferate nejustificativ, cu titlu de salariu, pentru cumul, și nu cum pretinde reclamantul prevederile art. 1979 Cod civil, ce vizează îmbogățirea nejustificată.

17. *****

18. În conformitate cu art. 354 Codul muncii, se consideră litigii individuale de muncă divergențele dintre salariat şi angajator privind: a) încheierea contractului individual de muncă; *b) executarea, modificarea şi suspendarea contractului individual de muncă;* c) încetarea şi nulitatea, parţială sau totală, a contractului individual de muncă; d) plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor de către una din părţile contractului individual de muncă; e) rezultatele concursului; f) anularea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărârii) de angajare în serviciu, emis conform art.65 alin.(1); *h) alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.*

19. Corespunzător, art. 128 alin. (1) Codul muncii stabilește că, salariul reprezintă orice recompensă sau câştig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

20. În acord cu art. 2 alin. (1) Codul muncii, prezentul cod reglementează totalitatea raporturilor individuale şi colective de muncă, controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, jurisdicția muncii, precum şi alte raporturi legate nemijlocit de raporturile de muncă.

21. Potrivit art.327 alin.(1) CM, răspunderea materială a uneia dintre părţile contractului individual de muncă faţă de cealaltă parte intervine numai în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, ori în mod cumulativ: material şi moral, în dependenţă de calitatea procesuală a părţilor şi circumstanţele cauzei, în legătură cu exercitarea obligaţiilor asumate prin contractul individual de muncă.

22. Instanța reține că la examinarea litigiilor privind recuperarea prejudiciului cauzat de salariaţi se va ţine cont că elementele răspunderii materiale ale salariatului faţă de angajator sunt următoarele:

a) cel care a produs prejudiciul trebuie să aibă calitatea de salariat al unităţii păgubite;

b) fapta ilicită şi personală a salariatului trebuie să fie săvârşită în legătură cu munca sa. Dacă fapta este săvârşită în timpul programului de muncă dar nu este în legătură cu munca, salariatul va răspunde conform normelor de drept civil (răspundere delictuală);

c) prejudiciul reprezintă o modificare a patrimoniului angajatorului şi constă în diminuarea activului sau în creşterea pasivului patrimonial;

d) prejudiciul trebuie să fie un rezultat al faptei ilicite săvârşite de salariat;

e) existenţa vinovăţiei salariatului în cauzarea prejudiciului.

23. Instanța din lucrările dosarului reține că reclamantul invocă că perioada de activitate a pârâtei 2017-2018, a cumulat în orele de program funcția de bibliograf principal, unde i-a fost calculat și achitat salariu nelegitim în sumă totală de 42,9 mii lei. Totodată, instanța constată că Schema de încadrare a salariaților din bibliotecile orașului ***** la 01.01.2017 și 01.01.2018 (f.d.10,11), a fost aprobată de șeful secției Cultură a Consiliului raional *****, Tudor Grigoriță și coordonată cu Primarul orașului *****, Sergiu Armașu, și specialistul în planificare Elena Palii, unde este indicat că dna *****, este angajată ca director și ca bibliograf principal.

24. Prin urmare, reclamantul în ședința de judecată nu a prezentat probe privind fapta ilicită săvârșită de salariat care a rezultat prejudiciul și nu a probat vinovăţia salariatului în cauzarea prejudiciului.

25. Mai mult, în temeiul art. 344 alin.(4) Codul muncii, în caz de apariţie a divergenţelor privind modul de reparare a prejudiciului material, părţile (angajatorul) sunt în drept să se adreseze în instanţa de judecată în termen de: 1) un an de la data la care angajatorul a cunoscut mărimea prejudiciului; 2) un an de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său, în cazul în care au apărut divergenţe între acesta şi angajatorul său privind modul de reparare a prejudiciului material cauzat de către salariat angajatorului; 3) trei ani de la data apariţiei dreptului salariatului, în cazul în care obiectul cererii constă în plata unor drepturi salariale sau a altor drepturi similare, datorate salariatului potrivit legii sau contractului.

26. Termenele menţionate sunt termene de prescripţie, deoarece se referă la un drept de acţiune, şi sunt susceptibile de repunere în cazul existenţei unor motive justificate, constatate de instanţa de judecată (ex: prelungirea în timp a anchetei de serviciu în legătură cu mărimea prejudiciului).

27. Potrivit art. 110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanţa (judecătorul), participanţii la proces şi alte persoane legate de activitatea instanţei trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

28. Iar, în condițiile art. 113 Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanţa de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

29. Din interpretarea coroborată a acestor prevederi legale, judecătorul notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigenţe, cărora li se subsumează şi instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Termenele procedurale sunt o modalitate de ordonare a realizării acţiunilor procesuale, de asigurare a celerităţii înfăptuirii actului de justiţie şi de fortificare a securităţii raporturilor juridice.

30. Aderent la cele expuse, instanța remarcă că folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență şi să respecte termenele prevăzute de lege.

31. În această ordine de idei, este cert că reclamanta a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale și contrar prevederilor legale, nu a depus diligența necesară în vederea depunerii în termen a cererii de chemare în judecată.

32. Or, argumentul reclamantului că despre prejudiciu a aflat abia la 17.06.2021 din prescripția Inspecției financiare nu poate fi reținut de instanță și nu este temei de repunere în termen a reclamantului pentru înaintarea acțiunii în judecată, din motiv că reclamantul cunoștea despre faptul că pârâta cumulează două funcții încă din anul 2017-2018, fapt confirmat prin Schema de încadrare a salariaților din bibliotecile orașului ***** la 01.01.2017 și 01.01.2018 (f.d.10,11), care a fost aprobată de șeful secției Cultură a Consiliului raional *****, Tudor Grigoriță și coordonată cu Primarul orașului *****, Sergiu Armașu, și specialistul în planificare Elena Palii.

33. Instanța statuiază că Legea nr.355 din 23.12.2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, a fost abrogată abia la 01.12.2018 prin Legea nr.270 din 23.11.2018. În conjunctura cadrului legal, autoritatea publică ***** trebuia să cunoască în perioada de activitate a pârâtei despre excepțiile prevăzute de lege și să nu admită cumularea de funcții. Or, este imperios de a menționa că potrivit principiului ”Ignoratia legis neminem excusat” – **necunoașterea legii nu absolvă de pedeapsă**, se subliniază ideea că chiar dacă cineva nu este conștient de existența unei legi sau de conținutul acesteia, aceasta nu constituie o scuză validă pentru a evita răspunderea legală sau sancțiunile care decurg din încălcarea legii. Acest concept este crucial pentru menținerea ordinii și siguranței într-o societate, asigurând că fiecare persoană este responsabilă pentru acțiunile sale, indiferent de gradul său de cunoaștere a legislației.

34. În consecință, instanța notează că din conținutul normelor legale citate mai sus reiese cert că, pentru înaintarea unei acţiuni reclamanta, urma să respecte termenul de 1 ani, stabilit de norma art.344 Codul muncii.

35. Conform actelor cauzei se atestă că, la data de 30.09.2021, Primăria ***** s-a adresat în instanţa de judecată cu acţiune către ***** prin care a solicitat încasarea sumei în mărime de 42 900 lei, pentru perioada anilor 2017-2018.

36. Astfel, cererea de chemare în judecată depusă de Primăria ***** urmează a fi respinsă ca fiind depusă tardiv, or, termenul special în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 1 (unu) ani, iar Primăria ***** s-a adresat cu acţiune în speţă, abia la 30.09.2021.

37. Articolul 116 alin. (1) – (5) Codul de procedură civilă stipulează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă. Cererea de repunere în termen se depune la instanţa judecătorească care efectuează actul de procedură şi se examinează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluţionarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să

fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură. Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului.

38. Cumulul circumstanţelor constatate şi enunţate supra, decelează lipsa suportului faptic privind temeinicia cererii reclamantei Primăria ***** de a repune în termen cererea de chemare în judecată, pe motiv că Inspecția Financiară, a întocmit prescripția la data de 15.06.2021, deoarece suma calculată și achitată Valentinei Plamadeala, a avut loc în perioada anilor 2017-2018.

39. Reclamanta nu a invocat nici un argument plauzibil ce ar demonstra imposibilitatea înaintării unei acţiuni în judecată în interiorul termenului de prescripţie de 1 ani, iar alte careva circumstanțe excepționale nu au fost invocate, prin urmare din considerentele menționate instanța a respins cererea privind repunerea în termen ca neîntemeiată.

40. Prin urmare, omiterea termenului de înaintare a pretenţiei conduce la pierderea dreptului la acţiune, iar instanţa de judecată nu poate repune părţile în termenul de înaintare a pretenţiei. Repunerea în termenul de înaintare a pretenţiei, indiferent de motivele omiterii obiective sau subiective este inadmisibilă, astfel întru respectarea dreptului său pretins încălcat, reclamanta urma să depună diligenţa necesară pentru protejarea şi revendicarea acestuia în termenul de prescripţie instituit de legiuitor.

41. Instanța de judecată relevă faptul că, legislatorul a instituit prescripţia extinctivă, în scopul asigurării unei stabilităţi în raporturile juridice dintre părţi şi evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează şi se modifică o complexitate de relaţii dintre părţi sub egida unor norme de drept distincte, iar examinarea unei acţiuni depusă în afara termenului legal constituie o încălcare a principiului legalităţii şi securităţii raporturilor juridice şi respectiv, o soluţie inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naţionale.

42. Declanșarea unui proces după expirarea termenului de 1 (unu) ani, prevăzut expres de Codul muncii, contravine principiului securităţii raporturilor juridice, or, în caz contrar se aduce atingere dreptului consacrat de art. 1 Protocolul nr. 1 Adiţional la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

43. La caz, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în nenumărate rânduri a învederat că, înrăutăţirea unei situaţii juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripţie sau care ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă termenul de prescripţie s-ar fi aplicat, este incompatibilă cu principiul securităţii raporturilor juridice. Într-un stat de drept, în care drepturile şi libertăţile persoanei sunt proclamate valori supreme, prescripţia este menită să asigure protecţia efectivă a drepturilor şi intereselor legitime a persoanelor fizice şi juridice. Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalităţilor armelor. Aceasta presupune posibilităţi procesuale egale pentru părţi în proces, indiferent de calitatea lor.

44. Concomitent, instanţa de judecată reţine că, reieşind din practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza „Dacia” SRL c. Moldovei, hotărâre din 18.03.2008, par. 76-78), instanţei judecătoreşti naţionale se impune respectarea termenelor de prescripţie şi în cazurile în care termenul de prescripţie a expirat, situaţia juridică devine irevocabilă prin efectul aplicării termenului de prescripţie extinctivă.

45. Astfel, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigente, cărora li se subsumează şi instituirea unor termene, după expirarea cărora, valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

46. Astfel, în circumstanțele expuse, instanța de judecată, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, ajunge la concluzia de a respinge acțiunea depusă de Primăria orașului ***** către ***** cu privire la încasarea sumelor salariale achitate suplimentar pentru cumulare de funcții, în temeiul expirării termenului prescripţiei extinctive.

Dispozitiv:

47. În conformitate cu prevederile art.236, art.238-241 Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăşte:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului ***** către ***** cu privire la încasarea sumelor salariale achitate suplimentar pentru cumulare de funcții, în temeiul expirării termenului prescripției extinctive.

Se explică părților că instanța va întocmi hotărârea integrală dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru, termenul de 30 de zile fiind unul de decădere, sau în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul *****.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Corina Albu**